

eret i alt 14.210 kosovo-albanske flygtninge og fordrevne fra Makedonien.

De evakuerede flygtninge og fordrevne er modtaget i følgende lande:

Østrig (161), Kroatien (88 uden UNHCR's medvirken), Tyskland (9.216), Island (23), Israel (106), Norge (995), Polen (60), Schweiz (33) og Tyrkiet (3.528, heraf 1.980 uden UNHCR's medvirken).

Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke nærmere oplysninger om regelsættene i disse lande, idet jeg dog for så vidt angår Norge kan henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 66 stillet af Folketingets Retsudvalg til indenrigsministeren den 17. april 1999 (L 226 – bilag 17).

Spørgsmål 29:

Er det udelukket, at denne lov og de foranstaltninger, Danmark nu iværksætter for at modtage nødstedte, kan indvirke negativt på tilliden til, at NATO-aktionen gennemføres?

Svar:

Udenrigsministeriet har oplyst, at formålet med NATO's indsats er, at voldshandlingerne og de etniske udrensninger i Kosovo skal bringes til ophør, at de serbiske styrker skal ud af Kosovo, og at kosovo-albanerne skal kunne vende tilbage under beskyttelse af en international militær styrke.

Formålet med lovforslaget, der er at give midlertidig beskyttelse til fordrevne fra Kosovo, indtil de kan vende tilbage under ordnede forhold, skal ses i sammenhæng hermed.

Spørgsmål 30:

Ministeren bedes kommentere vedlagte Ritzautelegram af 15. april 1999.

Svar:

I et telegram af 15. april 1999 fra Ritzaus Bureau fremsætter direktør for Det Danske Center for Menneskerettigheder, Morten Kjærum, en række kritikpunkter af forslaget til lov om midlertidig beskyttelse til nødstedte fra Kosovo-provinzen i Forbundsrepublikken Jugoslavien.

Morten Kjærum anfører blandt andet, at lovforslagets bestemmelser om familiesammenføring og asylsagsbehandling ligner et forsøg på at omgå de forpligtelser, Danmark har påtaget sig i forhold til FN's konventioner.

Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at Danmark ikke efter flygtningekonventionen er forpligtet til at yde beskyttelse til flygtninge, der ikke opholder sig i Danmark.

Lovforslaget sikrer imidlertid, at bestemte grupper med særlige behov kan opnå midlertidig beskyttelse her i landet. Denne særlige ordning skal ses som led i Danmarks samlede humanitære indsats i forhold til ofrene for Kosovo-konflikten.

Lovforslaget giver endvidere mulighed for, at der kan meddeles opholdstilladelse til ægtefæller og samlevende, mindreårige børn samt andre familiemedlemmer med særlig nær familiemæssig tilknytning til en udlænding med opholdstilladelse efter forslaget. Den skønmæssige beføjelse, der i denne forbindelse overlades til myndighederne, forudsættes administreret i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

Lovforslaget indebærer herudover, at behandlingen af en eventuel ansøgning om asyl udskydes, så længe en udlænding har opholdstilladelse efter lovforslaget. Forslaget indebærer, at asylsagsbehandlingen højst kan udskydes i to år, og at de af lovforslaget omfattede udlændinge vil få rettigheder med hensyn til undervisning, aktivering og beskæftigelse m.v., som er målrettet efter opholdets midlertidige karakter. Forslaget er på den baggrund ikke i strid med flygtningekonventionen. Det bemærkes, at en lignende bestemmelse om udskydelse af behandlingen af asylansøgninger i lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. blev udarbejdet efter drøftelse med UNHCR.

Morten Kjærum anfører endvidere, at udlændingelovens § 7, stk. 4, og § 8 passer fint til den situation, som flygtningene fra Kosovo befinder sig i.

Indenrigsministeriet kan hertil henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 2 og nr. 62 stillet af Retsudvalget til indenrigsministeren henholdsvis den 15. april 1999 (L 226 – bilag 3) og den 17. april 1999 (L 226 – bilag 17).

Morten Kjærum beklager herudover, at lovforslaget lægger op til, at indenrigsministeren og Udlændingestyrelsen tildeles beføjelser på en række områder.

Indenrigsministeriet kan hertil henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 72 stillet af Retsud-